

brugt på at få en aftale i stand. Og hvis der ikke kunne findes en aftale, var det også nedskrevet, hvad det så kunne føre til, og det er også beskrevet i det citat, som blev oplæst fra talerstolen for et øjeblik siden.

Men tilbage står, at vi nu får en ordning, hvor en lang række faglige – også besværlige faglige – problemstillinger vil blive kulegravet i Lægemiddelstyrelsen, og at man vil få en bedre og langt mere præcis lægemiddelinformation i forhold til den enkelte praktiserende læge. Og jeg vil endnu en gang understrege, at patientorganisationerne på en meget god og smidig måde vil blive involveret i det som høringspart undervejs.

Så på den måde vil vi, inden en egentlig ordning sættes i kraft, være i stand til at få så mange forskellige indspark i dette, at jeg tror, det vil vise sig, at folk såmænd meget hurtigt kommer til at synes, at det egentlig var en fornuftig måde at gribe det an på.

Og når jeg siger det med det ordvalg, er det, fordi jeg har forstået, at da man lavede den G-ordning, der eksisterer nu, var der faktisk et tilsvarende hurlumhej som det, vi oplever nu, hvor der er tale om en omvendt G-ordning. Så mon dog ikke sindene falder til ro.

Jeg er i hvert fald glad for, at et flertal af ordførerne har modtaget lovforslaget så positivt, som der er tale om her i dag.

Peter Duetoft (CD):

Jeg tog egentlig sundhedsministerens manglende melding til mig som et positivt tegn, nemlig som et tegn på, at hun vil tænke over situationen, men nu kan jeg forstå, at hun ikke vil tænke over situationen, og derfor er jeg nødt til at sige til sundhedsministeren, at den arbejdsmetode, som sundhedsministeren har valgt i forhold til CD's brev af 24. oktober, må gøre, at vi må tage sagen op over for statsministeren og spørge, om alle de positive meldinger fra statsministeren om samarbejdsånden mellem CD og regeringen også dækker fagministrene, for jeg synes, det er en aldeles urimelig og utiltalende situation, at vi, selv om vi i forbindelse med, at vi skiltes, fra begge sider var enige om, at aftaler skulle holdes, altså oplever fagministre, som åbenbart ikke har den opfattelse, og det må vi drøfte med statsministeren, og det vil vi så gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Forespørgsel nr. F 42:

Forespørgsel til erhvervsministeren:

»Hvilke planer har regeringen om at forbedre færgetjeningen til de mindre danske øer for derved at bevare dem som levesteder med beboere og arbejdspladser?«

Af Tommy Dinesen (SF), Holger Graversen (S), Mariann Fischer Boel (V), Niels Jørgen Langkilde (KF), Elisabeth Arnold (RV), Jan Kørpe Christensen (FP), Bent Hindrup Andersen (EL), Sonja Albrink (CD), Pia Kjærsgaard (DF) og Jacob Haugaard (UP).

(Forespørgslen anmeldt 6/2 97. Fremme af forespørgslen vedtaget 19/2 97).

Begrundelse

Tommy Dinesen (SF):

Det alvorlige, der skete om bord på »Scandinavian Star«, da den brændte, og »Estonia«s forlis gjorde, at Søfartsstyrelsen begyndte at forhandle om en opstramning på færgeområdet i Den Internationale Maritime Organisation i FN, således at sikkerheden blev bedre, og jeg synes, det er et udmærket stykke arbejde, der her er gjort.

Både hr. Poul Andersen fra Socialdemokratiet og jeg selv har deltaget i nogle af møderne i London, og vi har derfor set, hvorledes det er foregået: Bl.a. bakkede Tyskland og England, som har haft nogenlunde de samme problemer på færgeområdet, de nordiske lande op i IMO.

Og når man vedtager den slags ting i IMO, betyder det selvfølgelig, at ikke blot danske øfærger, men også færger andre steder i EU, bl.a. i græske farvande, skal have en forbedring af sikkerheden, og man kommer ikke uden om, at dens slags ting koster penge.